

vi jo med anbringelsesreformen gjort sådan, at børnene skal høres, inden der bliver truffet beslutninger om, at de skal anbringes, skal flyttes, eller i øvrigt hvordan de har det. De skal have besøg, hvor de også skal tilbydes samtaler, og vi er også blevet enige om at overveje, om børn skal have støttepersoner i anbringelses-sager.

Jeg vil bare høre De Radikales holdning til det. Det virker lidt, som om man fra radikal side ikke føler, at vi har været omkring det her i forbindelse med anbringelsesreformen, og det vil jeg da bare gerne høre en kommentar til.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen jeg tror da, vi er fuldstændig enige, for det, der fremgår af bemærkningerne til forslaget her, og som jeg har citeret fra, er jo netop, at børn over 12 år kan klage over anbringelsesstedet, og det er jo godt, men 15-årige kan ikke klage over bortvisning fra skole. Så jeg går ud fra, at det er forslagsstillernes hensigt, at de, der i dag ikke har en klagemulighed, fremover vil kunne få det.

Det Radikale Venstre står fuldt og helt bag anbringelsesreformen, som vi er glade for, men der er jo nogle huller, som er opstået, for så er der nogle jævnaldrende, som ikke har klagemuligheder over nogle problemer, de synes, de har. Så det er det, jeg synes, der er det relevante i det her forslag.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det er jo lige netop det, jeg vil frem til. Forskellen er jo bare, at de børn, som har ret til at klage over deres anbringelsessted, er anbragt, fordi deres forældre ikke har kunnet tage sig af dem, det vil sige, at de ikke har forældrene hos sig til at varetage deres interesser, mens det for en 15-årig, som bliver bortvist – vi skal måske gå ned til 14-15 år, fordi en 16-årig, som man var ude i før, måske ikke går i folkeskolen længere, og der er nogle andre ting, så lad os sige en, som går i folkeskolen, som bliver bortvist – jo i princippet, kan man sige, er barnet, der har retten til at klage, men den varetager forældremyndighedsindehaveren så for barnet. Og her har man jo netop forældrene til at tage sig af det. I det øjeblik barnet er fjernet, er der nogle andre myndigheder, som, fordi barnet ikke har forældrene, så tager sig af det.

Det, jeg bare sådan sætter spørgsmålstegn ved, er det her med, at man ikke mener, at foræl-

drene er de rigtige til at varetage børnenes interesser, og så sammenligner man med børn, som ikke har deres forældre hos sig, nemlig børn, der er anbragt, og sidestiller dem med børn i øvrigt, og det synes jeg er sådan lidt forkert.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen det kan da godt være, at vi så er uenige alligevel.

Jeg synes jo altså, at der kan være andre situationer i børns liv, hvor der foretages ganske store indgreb, og hvor forældrene måske ikke er i stand til at klage eller ikke ønsker at nærme sig myndighederne, og hvor barnet selv, fordi det har en vis alder, i alle andre sammenhænge anses for at være et fornuftigt eller i hvert tilfælde et forholdsvis modent individ, som godt selv kan finde ud af at klage. Og den ret synes jeg man skal give børn, som har nået en vis alder. Jeg er åben for, at man f.eks. sænker aldersgrænsen for, hvornår man kan klage over f.eks. en bortvisning fra en skole, eller gøre det mere oplagt, at man kan klage, og den tillid vil jeg gerne vise de store børn.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det er, fordi fru Elisabeth Arnold kommenterede Dansk Folkepartis forslag om at nedsætte den kriminelle lavalder. Jeg vil godt lige gøre klart, at der jo altså er en forskel på at blive bortvist fra en skole og så det at begå alvorlig kriminalitet. Nu skal man jo lige forholde sig til virkeligheden. Det synes jeg er ret relevant.

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu er det jo sådan, at hvis man sænker den kriminelle lavalder, så er det jo ikke blot et spørgsmål om, at man kan blive straffet for alvorlig kriminalitet. Man kan blive anholdt, blive frihedsberøvet og blive varetægtsfængslet osv. osv., og det er jo ganske stærke indgreb mod den enkelte person, altså at blive fjernet fra hjemmet og anbragt i arresten.

Det er jo altså et område, hvor myndighederne griber ind over for personer, som ikke er dømt og som i princippet er uskyldige. Det er altså en retssikring, man giver til personer, som er voksne. Den burde man jo også give til børn. Men altså, hvis børnene er under en vis alder, så bør man da lade dem blive hos forældrene, og så